

[H. C. Hansen.]

omkring få at vide, at når det ikke blev til noget, var det bare, fordi det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, der ikke har nogen aftale eller nogen forpligtelse, alligevel ikke ville stemme for en sådan skattelettelse, da det endelig kom til stykket. Nå, men det ærede medlem kommer nok til besindelse inden afstemningen, går jeg ud fra, så jeg kan vist lade denne lille stilfærdige og kortfattede henstilling til det ærede medlem være, hvad den er; en, skal vi sige, kollegial henstilling til det ærede medlem om at tænke over, om hans stilling nu også, når alt kommer til alt, er velovervejet.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsens bemærkninger kan ikke give mig anledning til kommentarer.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nævnte og fremhævede en tryksag, som er udsendt af det konservative folkeparti, hvor der på forsiden er en overskrift, der lyder: Enten — eller. Enten er det den siddende regering, der vil blive resultatet af valget den 21. april, eller også vil det blive Hedtoft og H. C. Hansen, der skal have regeringsansvaret.

Se, hvis man skal bedømme dette valg politisk, har jeg vanskeligt ved at se, at der er nogen anden regeringsmulighed. Jeg har vanskeligt ved at se en tredje regeringsmulighed i dag. Jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skulle kunne få en sådan tilslutning ved valget den 21. april, at han kan blive landets statsminister og styre land og rige i den tid, der kommer. Derfor er det rigtigt at stille spørgsmålet sådan op overfor vælgerne.

Derfor er det rigtigt, at det er det, valget i første række drejer sig om, hvilken regering landet skal have efter den 21. april. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var vist en lille smule ked af, at der ikke rigtig var nogen forskel mellem venstre og konservative i denne valgkampagne, og at på den ene side stod venstre og konservative og på den anden side socialdemokratiet. Jeg forstår særdeles godt, hvorfor det ærede medlem er ked af det. Det har været så morsomt gennem mange, mange år at kunne sige: ja, men de er bare en forvirret flok. Man kunne sige: ja, men venstre og konservative kan ikke finde hinanden; de kan ikke føre en politik i fællesskab! Men det ærede

medlem, der før har ført politik i fællesskab med et andet parti og dannet regering sammen med et andet parti tidligere, må dog erkende, at når man har ført et regerings-samarbejde gennem en 2¹/₂-årig periode, så går man også sammen ud til vælgerne, så søger man sammen tilslutning hos vælgerne til en fortsættelse af den politik, man har ført i disse 2¹/₂ år. Heri er der intet mærkeligt.

De to partier har i et godt samarbejde kunnet forene sig om en fælles politik og vil også kunne det i fremtiden, hvis vælgerne giver den fornødne tilslutning til det. Iøvrigt var det således i 1930'erne, da det ærede medlem var minister, at der også førtes agitation på samme hammel, da var der også to regeringspartier, der gik ud sammen til vælgerne, og det hed ikke Stauning-Munch eller kaos eller Stauning-Dahlgaard eller kaos. Det hed Stauning eller kaos. Det ærede medlem kan selv vælge, hvilken af disse båse det var, han stod i. Jeg tror, det var Stauningbåsen, såvidt jeg husker. Man må altså erkende, at når man har ført et samarbejde, går man også sammen ud til vælgerne, selvom partierne naturligvis i flere henseender har nuancer i deres synspunkter overfor problemerne. Det politiske samarbejde herinde er en nødvendighed, og det er en nødvendighed, at flere partier enes om en politik, for at dette land overhovedet skal kunne regeres.

Til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen skal jeg ikke gøre mange bemærkninger. Det ærede medlem talte om retsforbundets forslag om forsvarrets opbygning på frivillig basis. Nu er det således, at retsforbundet er meget nøjeregnende og tilbageholdende med statsudgifterne, fordi de ved, at disse skal modsvares af skatter, men der er for få dage siden kommet en endelig beregning over de finansielle virkninger af retsforbundets forslag om overgang til frivillige værn, og de viser, at der opnås en besparelse på 63 795 000 kr., men til gengæld en merudgift på 164 114 000 kr., altså en merudgift for staten på over 100 mill. kr. Det er dette, jeg gerne ville fange, før det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og andre skal ud i valgkampagnen med, at et værn baseret på frivillighed vil betyde et billigt værn. Det vil altså betyde en merudgift for staten på 100 mill. kr.

Jeg kan kun erklære mig tilfreds med, at der ikke ud af disse forslag kom det resultat,